

УНІВЕРСІТЭТ

Пераможца V і XV Нацыянальных конкурсаў друкаваных СМІ «Залатая літара» ў намінацыях «Найлепшая шматтыражная газета», «Найлепшыя матэрыялы навуковай, навукова-папулярнай тэматыкі»

17 сакавіка 2025 года, №3 (2294)

НОВЫ ЎЗРОВЕНЬ СУПРАЦОЎНІЦТВА З УСХОДНІМІ ПАРТНЁРАМІ

Намер пашырыць супрацоўніцтва ў галіне адукацыі і навукі стаў ключавым у праграме афіцыйнага візіту ў В'етнам і Кітай дэлегацыі БДУ на чале з рэктарам Андрэем Каралём.

Узмацненне міжуніверсітэцкага ўзаемадзеяння, вызначэнне галін сумесных навуковых даследаванняў абмеркаваў Андрэй Кароль з калегамі В'етнамскага нацыянальнага ўніверсітэта (г. Ханой). Сёння гэта вядучы і найстарэйшы ўніверсітэт у сваёй краіне, супрацоўніцтва з якім БДУ вядзе з 2023 года ў рамках афіцыйнага пагаднення. Напаўненне яго прадметным зместам стала вынікам праведзеных перамоў. У прыватнасці, бакі прапрацавалі перспектывы рэалізацыі сумесных адукацыйных праграм, абмену студэнтамі і выкладчыкамі, правядзенне сумесных навуковых даследаванняў.

Вынікам перамоў з кіраўніцтвам Цэнтра міжнароднага адукацыйнага кансультавання пры Дэпартаменце міжнароднага супрацоўніцтва Міністэрства адукацыі і прафесійнай падрыхтоўкі В'етнама стане садзейнічанне ў папулярнасці сярод в'етнамскай аўдыторыі адукацыйных паслуг БДУ. Былі разгледжаны розныя формы працы па дасягненні вызначаных прапановаў. Перспектывным бачыцца схіленне грамадзян В'етнама да навучання ў беларускай ВНУ, рэалізацыя сумесных адукацыйных праграм, удзел БДУ ў адукацыйных выставах у В'етнаме.

Важным намерам візіту ў В'етнам стала навуковая праблематыка. Дэлегацыя БДУ наведвала В'етнамскую акадэмію навук і тэхналогій (ВАНТ) з мэтай узмацнення супрацоўніцтва, вызначэння новых тэм для сумесных праектаў і павелічэння колькасці партнёраў з ліку в'етнамскіх універсітэтаў. Штогод навукоўцы БДУ сумесна з в'етнамскімі калегамі ўдзельнічаюць у конкурсе сумесных навукова-тэхнічных праектаў, арганізаваных ВАНТ і Беларуска-В'етнамскім фондам фундаментальных даследаванняў. Толькі за 2022–2024 гады бакі рэалізавалі восем праектаў у галіне хіміі, фізікі, нанаматэрыялаў. Сёлета зацверджаны да выканання беларуска-в'етнамскі праект на 2025–2026 гады «Кіраванне механізмамі спінавага пераносу і спін-залежнага рассеявання ў спін-вентыльных структурах на аснове шматпластавых тонкіх плёнак з перпендыкулярнай магнітнай анізатрапіяй для рэалізацыі

беспялявога пераключэння намагнічанасці ў прыладах спінтронікі». Выканаўцамі выступаюць фізічны факультэт БДУ і Інстытут матэрыялазнаўства ВАНТ (г. Ханой).

У наш час дзейнічаюць 14 пагадненняў аб супрацоўніцтве паміж БДУ і дзесяцю адукацыйнымі і навуковымі ўстановамі В'етнама. Грамадзяне гэтай краіны вучацца на факультэтах філасофіі і сацыяльных навук, механіка-матэматычным, філалагічным, у Інстытуце бізнесу БДУ. Таксама БДУ ганараваны вышэйшай дзяржаўнай узнагародай В'етнама ў дачыненні да замежных краін – ордэнам Дружбы народаў за актыўны ўнёсак у падрыхтоўку студэнтаў і развіццё сяброўскіх адносін паміж краінамі.

НОВЫ ЎЗРОВЕНЬ ПАРТНЁРСТВА ВЫЗНАЧАНЫ ПАМІЖ БДУ І КІТАЕМ

Афіцыйны візіт у КНР уключаў перамовы са стратэгічнымі партнёрамі па пытаннях новых формаў і вектараў супрацоўніцтва.

Важнай стала сустрэча Андрэя Каралёва з рэктарам Пекінскага ўніверсітэта Гун Цыхуанам. Вядучы ўніверсітэт Кітая з'яўляецца адным з ключавых партнёраў БДУ, з якім развіваецца супрацоўніцтва ў галіне адукацыі, навукі і моладзевай палітыкі. Нагадаем, бакі рэалізуюць праграму сумеснай падрыхтоўкі спецыялістаў, актыўна вядзецца праца па адкрыцці Беларуска-кітайскага цэнтра фундаментальных навуковых даследаванняў на базе БДУ і Пекінскага ўніверсітэта. Гэты намер прадугледжаны падпісаным у лістападзе мінулага года мемарандумам. Адкрыццё цэнтра ўключана ў План супрацоўніцтва паміж урадамі Беларусі і Кітая ў рамках ініцыятывы «Адзін пояс, адзін шлях». Моладзевы вектар развіваецца ў рамках заснаваных Дзён сяброўства і адзінства паміж ВНУ. Адною з прадугледжаных падзей гэтай ініцыятывы стане правядзенне ўлетку ў Мінску беларуска-кітайскага моладзевага форуму. Арганізацыйныя пытанні, праграму

дадзенага мерапрыемства, а таксама супрацоўніцтва па рэалізацыі студэнцкіх актыўнасцяў разгледзелі бакі падчас сустрэчы.

Завяршылася праграма візіту ў Кітай вынікавымі перамовамі з кіраўніцтвам Кітайскага ўніверсітэта камунікацый. Гэта адна з вядучых ВНУ па падрыхтоўцы журналістаў, спецыялістаў у галіне анімацыі і лічбавых мастацтваў, гукапісу, інфармацыйна-камунікацыйнай інжынерыі, інтэлектуальных медыя і інш. Узаемная цікавасць на працягу партнёрскіх адносін, у прыватнасці праз развіццё акадэмічнай мабільнасці, рэалізацыю сумесных праграм і навуковых сувязяў у гуманітарнай галіне была выяўлена ВНУ ў падпісанні абноўленага мемарандума аб параўменні.

Сёння Кітай з'яўляецца адным са стратэгічных партнёраў для БДУ. Пацвярджэннем таму з'яўляецца станоўчая дынаміка павелічэння колькасці пагадненняў з гэтай краінай за апошнія дзесяць гадоў. Каля 20 % ад агульнай колькасці ўсіх міжнародных дамоў БДУ складзены па кітайскім вектары. Усяго дзейнічае больш за 600 пагадненняў з арганізацыямі з 57 краін.

У апошнія гады былі падпісаны пагадненні з Пекінскім ўніверсітэтам, Універсітэтам Цынхуа, Фуданскім ўніверсітэтам, Шанхайскім ўніверсітэтам Цзятун і інш. Супрацоўніцтва развіваецца па розных адукацыйных і навуковых напрамках, уключаючы навучанне кітайскіх грамадзян у БДУ, сумесную падрыхтоўку студэнтаў з Пекінскім ўніверсітэтам, адкрыты інстытуты з Далянскім політэхнічным ўніверсітэтам. Арганізуюцца навуковыя даследаванні, канферэнцыі, публікуюцца калектыўныя артыкулы.

Паводле інфармацыі прэс-службы БДУ

ВІКТАР АНІШЧЫК – ГОНАР ФІЗФАКА

Сакавік 1945-га. Ішлі апошнія месяцы Вялікай Айчыннай вайны, а ў гарадскім пасёлку Наваельня, што на захадзе Беларусі, у сям’і Анішчыкаў нарадзіўся сын Віктар, будучы навуковец-фізік, прафесар, дэкан фізічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Бацька Віктара – **Міхаіл Трафімавіч** – быў адным з арганізатараў нацыянальна-вызваленчага руху ў Заходняй Беларусі. У 1929 годзе сакратар Слонімскага акруговага камітэта КСМЗБ, у 1934 г. – сакратар Слонімскага акруговага камітэта КПЗБ. Тройчы быў асуджаны за падпольную дзейнасць, 10 гадоў правёў у турмах Польшчы. Пасля ўз’яднання Заходняй Беларусі з БССР быў адным з арганізатараў працоўнай гвардыі на Слонішчыне. Вайна заспела яго на пасадзе старшыні Слонімскага гарсавета. Жонка і двое дзяцей, якіх ён не змог эвакуаваць, былі расстрэляныя фашыстамі. Пасля навучання ў дыверсійнай спецшколе ГРУ Міхаіл Трафімавіч у маі 1943 года прыехаў у родныя месцы як упаўнаважаны ЦК КПБ Беларускага штаба партызанскага руху па Баранавіцкай вобласці. Яму было даручана ўзначаліць Слонімска-міжрайпартцэнтр, аб’яднаўшы ўсе патрыятычныя сілы ў раёне. Міхаіл Трафімавіч узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, 4 медалямі, ён ганаровы грамадзянін г. Слоніма, а яго імя названа адна з вуліц горада.

Маці Віктара – **Алена Васільеўна Анішчык (Місько)** – родам са Слоніма, член камсамольскай арганізацыі Заходняй Беларусі, таксама актыўны ўдзельнік падпольнай барацьбы, 3 гады правяла ў турме Слоніма. Падчас Вялікай Айчыннай вайны была ў складзе разведвальнай групы ГРУ Генеральнага штаба Чырвонай Арміі. Узнагароджана ордэнам Чырвонай Зоркі і медалямі.

Словам, **Віктар Анішчык** пазнаваў гісторыю нацыянальна-вызваленчага руху, Вялікай Айчыннай вайны і партызанскага руху не толькі з кнігі і кінастужак, а з першакрыніцы, ад людзей, якія знаходзіліся на вастры гэтай гісторыі.

Дарослае жыццё Віктара пачалося з завадской праходной на пасадзе вучня токара. Адначасова ён паступіў на вярхоўнае аддзяленне фізічнага факультэта БДУ, а ў 1967 годзе – у аспірантуру пры кафедры фізікі цвёрдага цела, і гэта стала выбарам на ўсё жыццё.

Загадчыкам кафедры тады быў прафесар Мікалай Фёдаравіч Кунін, спецыяліст у галіне матэрыялазнаўства, ён жа стаў першым навуковым кіраўніком. Пасля яго смерці навуковымі кіраўнікамі сталі Георгій Аляксандравіч Гуманскі і Валерый Іванавіч Пракошын.

Асноўным навуковым напрамкам кафедры тады была «фізіка дэфектаў крышталічнай рашоткі». І натуральна, што ўсталяваныя заканамернасці ўтварэння тэктур і змены электрычных уласцівасцяў пры пластычнай дэфармацыі крышталю вісмуту склалі аснову кандыдацкай дысертацыі, якую Віктар Міхайлавіч абараніў у 1971 годзе. Разам з ім тады працавала цэлая група маладых даследчыкаў: С. І. Жука-

ва, В. В. Хадасевіч, В. Р. Шапялёвіч, І. С. Ташлыкоў, і ўсе яны сталі ў далейшым паспяховымі навукоўцамі і выкладчыкамі. У 1974 годзе Віктар Міхайлавіч праходзіць стажыроўку ў Каліфарнійскім універсітэце (ЗША) і пачынае актыўныя даследаванні ў новым напрамку фізікі цвёрдага цела – іонна-прамянёвай мадыфікацыі крышталю, якія прывялі да стварэння навуковай школы ў галіне фізікі ўзаемадзеяння зараджаных часціц з крышталю, шырока вядомай у Беларусі і за мяжой. Пад яго кіраўніцтвам і пры пасрэдным удзеле даследаваны працэсы, якія праходзяць у металах і сплавах пры ўздзеянні высокаэнергетычных іонных пучкоў. Адкрыты невядомы раней структурна-фазавы ператварэнні пры імплантацыі, якія кантралююць паводзіны механічных уласцівасцяў у тэхнічна важных металах і сплавах. Распрацаваны тэхналагічны працэсы, укараненыя на ПА «ГАЗ», ПА «УАЗ», ПА «Арсенал».

У 1982 годзе новая стажыроўка ўжо ў Манчэстэрскім універсітэце (Вялікабрытанія), а ў 1990 годзе Віктар Міхайлавіч становіцца загадчыкам кафедры фізікі цвёрдага цела, змяніўшы на гэтай пасадзе прафесара Усевалада Паўлінавіча Гольцава.

Віктар Міхайлавіч вельмі шчыльна і эфектыўна працуе з вядучымі навукоўцамі як нашай краіны, так і замежжа. У Беларусі гэта прафесары Фадзей Фадзеевіч Камароў, Аляксей Уладзіміравіч Белы, Мікалай Міхайлавіч Аляхновіч, Уладзімір Уладзіміравіч Клубовіч, у Расіі – прафесар Муратдзін Абубекіравіч Кумахаў, акадэмік Генадзь Андрэевіч Месяц, прафесары Генадзь Германавіч Бандарэнка, Вячаслаў Аляксеевіч Шулаў, Генадзь Яфімавіч Рамнёў, Аляксандр Ягоравіч Лігачоў, у Літве – прафесар Людвікас Пранявічус, у Германіі – прафесар Эрхард Рыхтар, у Англіі – прафесар Вільям Грант, у Польшчы – прафесары Марэк Апеляк, Чэслаў Карват і многія іншыя.

У 2012 годзе Віктар Анішчык, у складзе калектыву аўтараў, за «выбітныя навуковыя вынікі, атрыманыя пры выкананні сумесных навуковых даследаванняў «Фазавыя і структурныя мадыфікацыі паверхневых пластоў і плёнак у тэхналогіі паўправадніковых прыбораў і ЗВІС»» ганараваны прэміяй нацыянальных акадэміяў навук Беларусі, Украіны і Малдовы, а ў 2015 годзе, таксама ў складзе калектыву аўтараў, стаў лаўрэатам прэміі імя акадэміка А. Н. Сеўчанкі, якая прысуджаецца БДУ.

Да яго даследаванняў цалкам дастасоўнае паняцце «ўпершыню». Ён адным з першых стаў вывучаць працэсы, якія праходзяць у металах пры ўздзеянні іонных пучкоў. Аналіз эвалюцыі структурных дэфектаў падчас імплантацыі пры розных тэмпературах і хуткасцях радыяцыйных пашкоджанняў прызнаны адным з самых эфектыўных, як і разлічаныя ім метады размеркавання вакансій, міжвузловых атамаў і іх кластараў у каскадах і субкаскадах зрушэнняў. Упершыню даследаваны структурныя змены мішэні, як у межах, так і далёка за межамі прабегаў налятаючых іонаў. Упершыню вывучана кінетыка фазавых змен у пераходных металах, імплантаваных іонамі бору. З дапамогай камп’ютарнага мадэлявання праведзена даследаванне электроннай структуры і хімічнай сувязі барыдаў, якія сінтэзуюцца пры іоннай імплантацыі. Віктар Міхайлавіч з’яўляецца адным з першых, хто выявіў і вывучыў «эфект далёкадзеян-

ня ў металах і сплавах» – змена структуры і фізічных уласцівасцяў на глыбінях, якія ў шмат разоў перавышаюць глыбіню пранікнення паскораных іонаў.

Навуковыя і практычныя вынікі былі абагулены ў доктарскай дысертацыі Віктара Анішчыка «Структурныя і фазавыя ператварэнні ў металах пры імплантацыі іонаў сярэдніх энергій» (1990 г.).

Яго навуковы талент дапаўняецца такім жа шчодрым талентам арганізатара, педагога, кіраўніка. У 1986 годзе калектыву ўніверсітэта абраў Віктара Міхайлавіча старшынёй прафсаюзнага камітэта БДУ. А з 1990 па 1991 год ён быў сакратаром партыйнай арганізацыі Белдзяржуніверсітэта.

У 1997 годзе Віктар Анішчык – на цэлы 21 год – становіцца дэканам фізічнага факультэта. Тут цалкам раскрываюцца талент і здольнасці нашага героя. На гэтай пасадзе ён адказваў за ўсё: за набор абітурыентаў, за адукацыйны і выхаваўчы працэс, за факультэцкую навуку і пазабюджэтнае фінансаванне і нават за тэхнічны стан корпусу. У прыватнасці, па яго ініцыятыве прайшоў капітальны рамонт корпуса фізічнага факультэта.

У тых гадах БДУ ўвайшоў у лік вядучых універсітэтаў свету па фізіцы і астраноміі. У сувязі з развіццём у Рэспубліцы Беларусь атамнай энергетыкі на факультэце адкрываецца спецыяльнасць «Ядзерная фізіка і тэхналогіі», усталяюцца цесныя сувязі са спецыялістамі атамных станцый розных краін і МАГАТЭ.

У рамках Дзяржаўнай навукова-тэхнічнай праграмы «Эталоны і навуковыя прыборы» ствараецца ўнікальны комплекс навучальна-навуковага абсталявання па фізіцы для ВНУ і сярэдніх школ. У цесным супрацоўніцтве з універсітэцкім прадпрыемствам «Актыў БДУ» арганізуецца яго прамысловая вытворчасць.

Віктар Міхайлавіч ствараў і быў першым навуковым кіраўніком унікальнага для краіны «Беларускага міжуніверсітэцкага цэнтра абслугоўвання навуковых даследаванняў».

Дзякуючы яго высілкам наладжана трывалое навуковае супрацоўніцтва з іншымі беларускімі ўніверсітэтамі і акадэмічнымі інстытутамі, а таксама з ВНУ і прадпрыемствамі Расіі, Польшчы, Украіны, Германіі, Манголіі, Літвы. Прафесар Віктар Анішчык з’яўляецца актыўным удзельнікам міжнароднага праекта ў галіне фізікі элементарных часціц «COMET», у якім удзельнічаюць 40 інстытутаў з 14 краін. У рамках гэтага праекта складзены дамовы пра навукова-тэхнічнае супрацоўніцтва паміж фізфакам і вядучымі навуковымі і адукацыйнымі цэнтрамі Японіі – «SOKENDAI» і «KEK».

За два дзесяцігоддзі фізфак прыняў велізарную колькасць гасцей і афіцыйных дэлегацый. Сярод іх вядомы навуковец і асветнік навукі прафесар Сяргей Пятровіч Капіца; сын Фідэля Кастра – фізік-ядзершчык Фідэль Анхель Кастра Дыяс-Баларт, але найбольш цеснае сяброўства склалася з выпускніком фізічнага факультэта, адным са стваральнікаў ядзернай зброі, лаўрэатам Ленінскай і Дзяржаўнай прэміі СССР, Героём Сацыялістычнай працы, прафесарам Аркадзем Адамавічам Брышам. Практычна да самай смерці ён штогод прыязджаў і праводзіў шматгадзінныя сустрэчы са студэнтамі і супрацоўнікамі факультэта.

Асаблівы гонар факультэта – «Дні фізфака». Тут улюблены дэкан заўсёды знаходзіўся ў цэнтры ўвагі і заўсёды падтрымліваў сваіх студэнтаў. Яно і не дзіва, бо Віктар Міхайлавіч вельмі рознабаковая асоба. Выдатна разбіраецца ў гісторыі Беларусі і Вялікай Айчыннай вайны, мае дома багатую бібліятэку, добра пачуваецца ў кампаніі мастакоў і пісьменнікаў, ды і сам разам са сваім адданым сябрам – маскоўскай вартаўнічай аўчаркай Аргонам – здымаўся ў мастацкім фільме. Скончыў музычную школу па класе баяна, усё жыццё сябраваў са спортам. Яшчэ юнаком станавіўся пераможцам спарторніцтваў у лыжным спорце і лёгкай атлеты-

цы. У студэнцтве захапляўся цяжкай атлеткай і быў шматразовым чэмпіёнам універсітэта. Спорт дапамагаў яму падтрымліваць добрую форму і спраўляцца з фізічнымі і псіхалагічнымі нагрузкамі. Доўгі час Віктар Анішчык быў прэзідэнтам федэрацыі паўэрліфтынг Беларусі.

На працягу шматлікіх гадоў з'яўляўся старшынёй экспертнага савета ВАК Рэспублікі Беларусь, а ў наш час узначальвае савет па абароне доктарскіх дысертацый Д 02.01.16 пры БДУ. Працяглы час быў галоўным рэдактарам «Часопіса Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта. Фізіка». Арганізатар 11 міжнародных канферэнцый «Узаемадзеянне

выпраменьванняў з цвёрдым целам». З'яўляецца членам арганізацыйных і праграмных камітэтаў міжнародных канферэнцый: «Фізіка кандэнсаванага стану», «Прыборабудаванне», «Новыя электрычныя і электронныя тэхналогіі і іх прамысловае прымяненне» і інш. Віктар Міхайлавіч – член Дзяржаўнага экспертнага савета пры Мінпраме РБ і Мінскага гарадскога тэхнапарка. Член рэдкалегій шэрагу замежных часопісаў.

За паспяховую навукова-педагагічную працу, падрыхтоўку кадраў вышэйшай кваліфікацыі Віктар Міхайлавіч Анішчык у 1995 годзе ўзнагароджаны нагрудным знакам «Выдатнік адукацыі», а ў 1998 годзе Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь яму прысвоена званне «Заслужаны дзеяч навукі Рэспублікі Беларусь».

Адукаванасць, сумленнасць, зычлівасць і адказнасць – вось тыя якасці, якія калегі і студэнты заўсёды вылучаюць у прафесара Віктара Анішчыка. Ён працягвае актыўна працаваць. Чытае спецыяльныя па актуальных праблемах фізікі цвёрдага цела. Застаецца адкрытым і даступным для любога дзялогу, лёгка ў зносінах з любой аўдыторыяй. Дае студэнтам свабоду, спадзеючыся на іх адказнасць!

Віктар Міхайлавіч Анішчык – дзейны член Пятроўскай акадэміі навук і мастацтваў (Расія), акадэмік Міжнароднай акадэміі навук Еўразіі і Беларускай інжынернай акадэміі. Ён выдатны 12 манаграфій і навучальных дапаможнікаў, атрымаў 43 аўтарскія пасведчанні і патэнты, апублікавана больш за 500 навуковых прац. Сярод яго вучняў – 4 дактары і 16 кандыдатаў навук.

Віктар Анішчык узнагароджаны Ганаровымі граматамі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь, прэзідыума НАНБ, ДКНТ РБ, Белдзяржуніверсітэта. У 2001 годзе ўзнагароджаны Ганаровай граматай Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, у 2006 годзе – Ганаровай граматай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Малая радзіма ганарыцца знакамітым земляком. Адміністрацыя Дзятлаўскага раёна рэгулярна запрашае Віктара Міхайлавіча для ўдзелу ў знакавых і святочных мерапрыемствах, выступленняў перад мясцовай моладдзю.

Высокая навуковая кваліфікацыя, вялікі арганізатарскія здольнасці, энергія і настойлівасць у дасягненні мэты, патрабавальнасць і добразычлівае стаўленне да людзей здабылі Віктару Міхайлавічу заслужаны аўтарытэт і павагу сярод калегаў, вучняў, аспірантаў і студэнтаў. І ўсё, што зроблена гэтым чалавекам як навукоўцам, педагогам, арганізатарам, з'яўляецца несумненным гонарам нацыянальнай культуры.

Міхаіл ЦІВАНАЎ, дэкан фізічнага факультэта

ПАВЯЛІЧЫЛАСЯ ПРАДСТАЎЛЕНАСЦЬ БДУ Ў МІЖНАРОДНЫМ ПРАДМЕТНЫМ РЭЙТЫНГУ УНІВЕРСІТЭТАЎ QS

У апошнія гады беларуская ВНУ захоўвае дадзеную тэндэнцыю, што паказвае на высокі акадэмічны аўтарытэт навукоўцаў БДУ. Абноўленыя спісы Quacquarelli Symonds (QS) апублікавалі 12 сакавіка па 60 навуковых напрамках. Сёлетня БДУ прадстаўлены ў васьмі з іх, а ў 2017 го-

дзе ўваходзіў толькі ў адзін прадметны рэйтынг.

У 2025 годзе БДУ ўпершыню ранжыраваны па «Матэрыялазнаўстве», «Мастацтве і гуманітарных навук» і «Хіміі», дзе размясціўся ў групах 401–550, 501–550 і 601–700 адпаведна.

Прадметныя рэйтынгі QS вызначаюцца па пяці крытэрыях: рэпутацыя ўніверсітэта па выніках апытання акадэмічных экспертаў і працадаўцаў; ступень інтэрнацыяналізацыі даследаванняў; колькасць цытаванняў навуковых публікацый за пяцігадовы перыяд па дадзеным прадмеце і іх індэкс Хірша. Традыцыйна БДУ атрымлівае высокія балы за інтэрнацыяналізацыю даследаванняў і мае вялікую адзнаку ад працадаўцаў – звыш 60 з 100 магчымых.

Акрамя новых прадметаў БДУ застаецца адзіным прадстаўніком Беларусі ў прадметных рэйтынгах па «Фізіцы і астраноміі», «Сучасных мовах», «Камп'ютарных навук» і інфармацыйных сістэмах», «Прыродазнаўчых навук» і «Інжынерныя і тэхналогіях».

Адзначым, што БДУ ўдзельнічае ў 10 глабальных рэйтынгаў універсітэтаў, займаючы 387 месца ў QS, уваходзіць у групу 301–350 у Маскоўскім міжнародным рэйтынгі «Тры місіі ўніверсітэтаў», а таксама ранжыраваны ў Шанхайскім прадметным рэйтынгі ўніверсітэтаў па «Фізічных навук» у групе 401–500, у шэрагу прадметных рэйтынгаў амерыканскага агенцтва U.S. News і брытанскага выдання Times Higher Education.

Паводле інфармацыі прэс-службы БДУ

ДЫНАСТЫЯ КОРШУКАЎ: 81 ГОД З БДУ

Дынастыя Коршукаў у БДУ прадстаўляюць доктар гістарычных навук, прафесар, кандыдат філалагічных навук, дацэнт, аўтары навуковых прац. Педагагічны стаж дынастыі ў БДУ на сёння складае 81 год.

Коршук Уладзімір Канстанцінавіч доктар гістарычных навук, прафесар. Педагагічны стаж у БДУ – 38 гадоў.

Нарадзіўся 25 жніўня 1935 г. у гарадскім пасёлку Урэчча Любанскага раёна Мінскай вобласці. У гады Вялікай Айчыннай вайны знаходзіўся разам з бацькам Канстанцінам Фёдаравічам Коршукам у партызанскім атрадзе. У 1953 г. скончыў сярэднюю школу № 42 г. Мінска з сярэбраным медалём. У 1958 г. скончыў гістарычны факультэт Маскоўскага дзяржаўнага ўніверсітэта імя М. В. Ламаносава. Стаўшы дыпламаваным спецыялістам, вярнуўся ў г. Мінск, дзе пачаў працаваць настаўнікам гісторыі і геаграфіі ў 8–10-х класах і класным кіраўніком 10 «А» класа сярэдняй школы № 30.

У 1960 г. Уладзімір Канстанцінавіч стаў выкладчыкам Беларускага політэхнічнага інстытута. У 1963 г. Уладзіміру Канстанцінавічу была прысвоена навуковая ступень кандыдата гістарычных навук. У 1971–1982 гг. з'яўляўся загадчыкам кафедры гісторыі КПСС Мінскага дзяржаўнага педагагічнага інстытута замежных моў. У 1980 г. абараніў доктарскую дысертацыю. У 1982 г. Уладзіміру Канстанцінавічу было прысвоена навуковае званне прафесара.

З 1982 г. на працягу доўгіх гадоў загадваў кафедрай гісторыі КПСС БДУ, а пасля яе рэарганізацыі – кафедрай палітычнай гісторыі, а затым – сусветнай і айчыннай гісторыі. З 2001 па 2020 г. з'яўляўся прафесарам кафедры гісторыі Беларусі новага і найноўшага часу гістарычнага факультэта БДУ.

З 1979 г. Уладзімір Канстанцінавіч уваходзіў у склад спецыялізаваных саветаў па абароне кандыдацкіх і доктарскіх дысертацый, у 1991–1995 гг. узначальваў савет па абароне кандыдацкіх дысертацый, затым быў намеснікам старшыні савета па абароне доктарскіх дысертацый пры БДУ.

Уладзімір Канстанцінавіч Коршук стаў аўтарам больш чым 250 публікацый, сярод якіх манаграфіі, брашур, падручнікі і навучальныя дапаможнікі, артыкулы, шматлікія выступленні

на навуковых канферэнцыях, у якіх даследуюцца сацыяльна-палітычная гісторыя Беларусі XX–XXI стст., праблемы Вялікай Айчыннай вайны, гісторыя палітычных партый.

У. К. Коршук вёў вялікую навукова-арганізацыйную працу. З'яўляўся членам рэдкалегій шэрагу навуковых часопісаў, у тым ліку часопіса «Веснік БДУ» (серыя 3. Гісторыя, права, эканоміка). У 1985 – 1994 гг. займаў пасаду адказнага рэдактара. У 2006 – 2016 гг. быў галоўным рэдактарам навуковага зборніка «Працы гістарычнага факультэта БДУ». Усяго выйшла 11 выпускаў гэтага выдання.

У спісе публікацый прафесара Коршука цэлы шэраг кніг і брашур. Сярод іх: «У працы выхоўваецца чалавек будучыні» (1963), «На галоўным напрамку» (1971), «Рост працоўнай актыўнасці працоўнага класа» (1978). З'яўляецца адным з аўтараў навуковых і навучальных дапаможнікаў «Палітычная гісторыя XX стагоддзя» (1990), «3 гісторыі палітычных партый» (1993), «Праграмныя дакументы палітычных партый» (1994), «Дзяржаўнасць Беларусі: праблемы фарміравання ў праграмах палітычных партый» (1999), «Гісторыя палітычных партый» (2002), «Палітычныя партыі Рэспублікі Беларусь» (2005), «Сусветная гісторыя» ў 3 ч. (2006), «Гісторыя Беларусі» ў 2 ч. (2006).

Уладзімір Канстанцінавіч займае актыўную грамадзянскую пазіцыю. У 1980 г. быў абраны дэпутатам Мінскага гарсавета.

За перыяд навуковай дзейнасці У. К. Коршук падрыхтаваў 31 кандыдата і 1 доктара гістарычных навук.

Заслугі Уладзіміра Канстанцінавіча былі высока ацэнены. Ён узнагароджаны медалямі «За доблесную працу», «Ветэран працы», «65 гадавіна вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў», Граматай Вярхоўнага Савета БССР, Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР, Ганаровай граматай Нацыянальнага Сходу Рэспублікі Беларусь, Ганаровай граматай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, ганаровай граматай прэзідыума ВАК Рэспублікі Беларусь, ганаровай граматай грамадства «Веды» БССР, Ганаровай граматай Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь, ганаровымі граматамі БДУ, Знакам Міністэрства вышэйшай адукацыі СССР «За выдатныя поспехі ў працы».

Прафесар У. К. Коршук з'яўляецца заслужаным работнікам адукацыі Рэспублікі Беларусь, выдатнікам адукацыі Рэспублікі Беларусь, заслужаным работнікам БДУ. А ў гэтым годзе яму споўніцца 90 гадоў.

Коршук Алена Уладзіміраўна – кандыдат філалагічных навук, дацэнт кафедры міжнароднай журналістыкі факультэта журналістыкі БДУ. Педагагічны стаж у БДУ – 43 гады (дачка Коршука У. К.).

Нарадзілася 5 мая 1960 г. у г. Мінску. У 1982 г. з адзнакай скончыла МДЛУ па спецыяльнасці «Англійская і французская мовы, праграмаванне лінгвістычных задач». У 1987 г. абараніла кандыдацкую дысертацыю на тэму «Псіхалінгвістычная тыпалагізацыя міжмоўнай лексічнай інтэрферэнцыі» па спецыяльнасці 10.02.19 – тэорыя мовы.

У БДУ Алена Уладзіміраўна працуе з 1982 года выкладчыкам, дацэнтам. У 1982–1984 гг. – выкладчык кафедры замежных моў, у 1984–1987 гг. – аспірантка кафедры лексікалогіі англійскай мовы МДПІЗМ, у 1987–1989 гг. – выкладчык кафедры замежных моў, англійскай мовы для гуманітарных спецыяльнасцяў БДУ, з 1989 г. – дацэнт кафедры англійскай мо-

А. У. Коршук з замежнымі студэнтамі

вы і маўленчай камунікацыі, з 2013 г. – дацэнт кафедры міжнароднай журналістыкі факультэта журналістыкі БДУ.

У 1999 г. Алена Уладзіміраўна ўвяла ў БДУ серыю аўтарскіх курсаў, звязаных з міжкультурнай камунікацыяй. Чытае курсы на рускай, беларускай і англійскай мовах.

А. У. Коршук – аўтар больш чым 160 публікацый па псіхалінгвістыцы, міжкультурнай камунікацыі, пытаннях устойлівага развіцця і г. д. на 6 мовах, апублікаваных у 18 краінах. З'яўляецца галоўным рэдактарам 3 навучальных дапаможнікаў, аўтарам шматлікіх калектыўных манаграфій, метадычных дапаможнікаў, слоўнікаў, артыкулаў, матэрыялаў, рэгулярна выступае на міжнародных канферэнцыях. У сваіх даследаваннях вялікую ўвагу надае ключавым каштоўнасцям беларускай культуры.

Актыўна ўдзельнічае ў развіцці міжнароднага супрацоўніцтва БДУ, з'яўлялася арганізатарам шматлікіх міжнародных праектаў, выступала з лекцыямі і майстар-класамі ў цэлым шэрагу замежных ВНУ. За перыяд выкладчыцкай дзейнасці Аленай Уладзіміраўнай былі прычытаны лекцыі ў Індыі, Швецыі, ЗША, Брытаніі, Італіі, Польшчы, Германіі і інш. А. У. Коршук адна з нешматлікіх удзельніцаў Зальцбургскага семінара (Аўстрыя) з Беларусі і ўладальнік стыпендыі сенатара Фулбрайта (ЗША). Павышэнне кваліфікацыі праходзіла ў ЗША, Вялікабрытаніі і Германіі.

Асноўнымі навуковымі працамі Алены Уладзіміраўны з'яўляюцца: «Cultural Detective: Belarus» («Культурныя даследаванні: Беларусь» (2007), «Diversophy: Belarus» (2009), «Асновы міжкультурнай камунікацыі» (2003), «Англійская мова. Завочная форма навучання» (1998), «English for Environmental Science» (2003 г.), Ключавыя каштоўнасці беларускай культуры (Беларускі гістарычны часопіс № 8, 2008 г.), «On Intercultural Training of Diplomats (Diplomacy and Intercultural Communication», (ed. Hannah Slavik) DIPLOFOUNDATION Malta and Geneva 2004).

У 2005 г. А. У. Коршук была прызнана «Педагогам года» па праграме Балтыйскага ўніверсітэта, якая аб'ядноўвае 220 універсітэтаў з 15 краін. У 2001 годзе ўзнагароджаны ганаровай граматай БДУ, у 2010 годзе – знакам «Заслужаны работнік БДУ».

Дынастыя Коршукаў вядомая плённай дзейнасцю на карысць універсітэта. Прадстаўляе дынастыі працягваюць рабіць каштоўны ўнёсак у развіццё навукі, падрыхтоўку кваліфікаваных спецыялістаў у галіне гістарычнай навукі, міжкультурнай камунікацыі, выхаванне любові да роднай краіны.

ДЫНАСТЫЯ БУГАЁВА І СІНЬКОВАЙ: 83 ГАДЫ З БДУ

Дынастыя складаюць прафесары, кандыдаты і доктар філалагічных навук, літаратурны крытык, літаратуразнаўцы, пісьменнікі. Педагагічны стаж дынастыі ў БДУ – 83 гады.

Бугаёў Дзмітрый Якаўлевіч – кандыдат філалагічных навук, прафесар. Педагагічны стаж у БДУ – 44 гады. Нарадзіўся 12 студзеня 1929 г. у в. Сычык Крычаўскага раёна. Пасля заканчэння школы ў 1945–1948 гг. навучаўся ў Магілёўскім педагагічным вучылішчы. У 1948–1952 гг. навучаўся ў Магілёўскім педагагічным інстытуце. Працягнуў навучанне ў аспірантуры пры Мінскім педагагічным інстытуце імя М. Горкага.

У 1948 г. пачаў працаваць настаўнікам у сямігадовай школе. У 1955–1959 гг. займаў пасаду старшага выкладчыка кафедры літаратуры Мазырскага педагагічнага інстытута і выкладаў беларускую літаратуру. У 1959–1964 гг. з’яўляўся навуковым супрацоўнікам Інстытута літаратуры імя Я. Купалы Акадэміі навук Беларускай ССР. У 1964 г. пачаў працу ў Беларускай дзяржаўнай універсітэце. У гэтым жа годзе Дзмітрый Якаўлевіч быў прысуджана навуковае ступень дацэнта. У 1987 г. было прысвоена навуковае званне прафесара. Значным вынікам даследчай дзейнасці навукоўца стала суаўтарства ў стварэнні ў 1981 г. дзявятай часткі «Гісторыі беларускай савецкай літаратуры», у 1964–1966 гг. «Гісторыі беларускай савецкай літаратуры», дзвюх частак падручніка «Беларуская савецкая літаратура» ў 1981–1982 гг.

Дзмітрый Якаўлевіч сумяшчаў актыўную выкладчыцкую дзейнасць з творчай працай над аўтарскімі літаратурнымі творами. Першыя літаратурна-крытычныя артыкулы Д. Я. Бугаёва былі апублікаваны ўжо ў сярэдзіне 1950-х гадоў. У 1961 г. ён стаў членам Саюза пісьменнікаў ССР. У 1960–1980-я гг. узначылаў секцыю крытыкі ў Саюзе пісьменнікаў БССР, прадстаўляў беларускую літаратурную крытыку. Дзмітрый Якаўлевіч займаўся даследаваннем пытанняў сучаснага беларускага літаратурнага працэсу, мастацкага стылю. Даследаваў творчасць М. Танка, У. Дубоўкі, М. Гарэцкага і іншых беларускіх аўтараў. У 1963 г. была апублікавана кніга «Шчодрое сэрца пісьменніка». Асаблівае месца ў жыцці пісьменніка займае кніга «Талент і праца», выдадзеная ў 1979 г. У 1985 г. выйшла кніга «Чалавечнасць», у 1989 г. – «Арганічнасць таленту», у 1999 г. – «Дасягнутае і страчанае», у 2001 г. – «Спавядальнае слова», у

Беларускія пісьменнікі з П.М. Маішэравым. У апошнім шэрагу Д. Бугаёў, У. Гіламедаў. 1960-я гг.

2003 г. – «Служэнне Беларусі», у 2013 г. – «Жыццём ідуць». Творчасць і літаратура займалі важнае месца ў жыцці пісьменніка.

У 1984 г. Дзмітрый Якаўлевіч стаў лаўрэатам Дзяржаўнай прэміі Беларускай ССР імя Якуба Коласа за кнігу «Талент і праца». З’яўляецца лаўрэатам Ганаровай граматы Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

Сінькова Людміла Дзмітрыеўна – прафесар, доктар філалагічных навук (дачка Бугаёва Д. Я.). Педагагічны стаж у БДУ – 39 гадоў.

Нарадзілася 2 снежня 1958 г. у г. Мазыр. У 1982 г. стала выпускніцай Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта, спецыяльнасць «Беларуская і руская мова і літаратура».

У 1985 г. абараніла кандыдацкую дысертацыю «Некаторыя асаблівасці псіхалагічнага аналізу ў беларускай ваеннай прозе 70–80-х гг. (на матэрыяле творчасці В. Быкава, А. Адамовіча, В. Казько)». У 1986 г. пачала выкладчыцкую працу ў БДУ. У 1997 г. Людміла Дзмітрыеўна абараніла доктарскую дысертацыю «Беларуская проза XX стагоддзя: дынаміка жанравых структур». У 2001 г. ёй было прысвоена навуковае званне прафесара.

У 1990–2000-я гг. працавала старшынёй конкурснай камісіі па экспертызе навукова-даследчых праектаў па філалогіі Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь, у наш час – старшыня савета па абароне дысертацый Д 02.01.12 пры БДУ, аддзел беларускай мовы і літаратуры навукова-метадычнага цэнтра падручнікаў і навучальных

дапаможнікаў Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь.

У 1999–2004 гг. займала пасаду загадчыцы кафедры беларускай літаратуры XX ст.; з 2004 г. – прафесар кафедры беларускай літаратуры і культуры; з 2016 г. – прафесар кафедры гісторыі беларускай літаратуры, з кастрычніка 2022 г. – загадчык гэтай кафедрай. З 2024 г. – прафесар кафедры тэарэтычнага і беларускага літаратуразнаўства.

Навуковымі інтарэсамі Людмілы Дзмітрыеўны з’яўляюцца гісторыя беларускай літаратуры XX–XXI стст.; кампаратывістыка; метадалогія літаратуразнаўчых даследаванняў. Вывучае дынаміку мастацкіх формаў, мадэлі развіцця нацыянальнай літаратуры і культуры, праблемы журналістыкі.

За перыяд доўгай і плённай педагагічнай дзейнасці Л. Д. Сінькова падрыхтавала 1 доктара і 12 кандыдатаў навук.

Апрача актыўнай даследчай дзейнасці Людміла Дзмітрыеўна вядомая ў якасці галоўнага рэдактара навуковага перыядычнага выдання «Беларуская літаратуразнаўства» ў 2002–2012 гг.

У 2017 г. Людміла Дзмітрыеўна была ўключана ў спіс экспертаў конкурсу праектаў заданняў Дзяржаўнай праграмы навуковых даследаванняў (Эканоміка і гуманітарнае развіццё беларускага грамадства) па падпраграме «Беларуская мова і літаратура».

Л. Д. Сінькова стала аўтарам звыш 250 навуковых і навучальных прац. У 1996 г. была апублікавана праца «Беларуская проза XX стагоддзя: дынаміка жанравых структур»; 2013 г. – «Паміж тэкстам і дыскурсам: беларуская літаратура XX–XXI стагоддзяў: Гісторыя, кампаратывістыка і крытыка»; у 2019 г. – «Беларуская «звышлітаратура».

За высокія заслугі Людміла Дзмітрыеўна была ўзнагароджана медалём «100 гадоў БДУ». Заслужаны работнік БДУ.

Дынастыя з’яўляецца прыкладам паспяховага спалучэння даследчай і выкладчыцкай дзейнасці, літаратурнай працы і творчасці. Прадстаўнікі дынастыі зрабілі значны ўнёсак у развіццё беларускага літаратуразнаўства

Дар’я АРТАМОНАВА

НАВІНЫ

Спіс забароненых для жанчын работ плануецца скараціць, сказала журналістам міністр працы і сацыяльнай абароны Наталля Паўлючэнка. Размова ідзе аб спісе цяжкіх работ і работ са шкоднымі і (або) небяспечнымі ўмовамі працы, на якіх забараняецца прыцягненне да працы жанчын. Раней яго ўжо скарацілі значна – на сёння ў спіс уключана 88 пазіцый, якія змяшчаюць забароненыя для жанчын віды работ і найменні прафесій рабочых.

Беларусь прыняла ўдзел у мерапрыемствах XI Фестывалю в’етнамскага традыцыйнага касцюма Аазай. Яркім момантам фестывалю стала прызначэнне генеральнага консула Руслана Варанкова і яго жонкі пасламі Аазай. Гэтае ганаровае званне было прысвоена ім за актыўную падтрымку фестывалю, прасоўванне яго ідэй, а таксама ўклад ва ўмацаванне культурных сувязей паміж Беларуссю і В’етнамам.

XXXII Мінская міжнародная кніжная выстава-кірмаш прайшла ў Мінску. У гэтым годзе ўдзел у выставе-кірмашы прынялі каля 20 краін, сярод якіх Аб’яднаныя Арабскія Эміраты, Куба, Кітай і іншыя.

Мінскі гарадскі Савет дэпутатаў вызначыў памер падатку на сабак на 2025 год. Гэта прадугледжана рашэннем савета ад 18 лютага 2025 года №114, якое афіцыйна апублікавана на Нацыянальным прававым інтэрнэт-партале. Так, падатак за сабаку патэнцыяльна небяспечнай пароды складзе Br37, звычайнай – Br11,1. Памеры падаткаў не змяніліся і засталіся на ўзроўні 2023 года.

Канстытуцыйны Суд ініцыяваў прыняцце Кодэкса сацыяльнай абароны сям’і, мацярынства, бацькоўства і дзяцінства. Аб гэтым гаворыцца ў заключнай частцы паслання Канстытуцыйнага Суда Прэзідэнту і палатам Нацыянальнага сходу «Аб стане канстытуцый-

най законнасці ў Рэспубліцы Беларусь», якую агучыў старшыня суда Пётр Міклашэвіч.

Другі турыстычны інфармацыйны цэнтр Саюзнай дзяржавы плануецца стварыць на тэрыторыі Беларусі. Аб гэтым у Маскве на пасяджэнні круглага стала «Турызм у Расіі і Беларусі: выклікі, перспектывы і выхад на рынкі трэціх краін». Ужо пачата работа па стварэнні першага турыстычнага інфармацыйнага цэнтра СД у Смаленску.

Выставу «Ю.Пэн, Я.Кругер. Каля вытокаў мастацкай адукацыі Беларусі» Нацыянальнага мастацкага музея Беларусі прадставяць сёння ў Азербайджанскім нацыянальным музеі мастацтваў.

«РАЗУМНАЕ І ТОНКАЕ КІРАЎНІЦТВА». ГІСТОРЫЯ МАРЫІ ОСІПАВАЙ

У маі будзе 80 гадоў, як адгрэмелі апошнія залпы Вялікай Айчыннай вайны. Гэты юбілей – не проста дата ў календары, а сімвал адзінства, стойкасці і гераізму нашага народа, які адстаяў свабоду і незалежнасць Радзімы. У той час абаранялі краіну ўсе. Але імёны жанчын, дзякуючы якім мы сёння жывём, ведаюць нямногія. Напярэдадні Дня Перамогі ўспомнім Марыю Осіпава – жанчыну, чыя адвага і стойкасць дапамаглі наблізіць доўгачаканы дзень.

Марыя Осіпава нарадзілася 27 снежня 1908 года ў аграгарадку Серкавіцы Талачынскага раёна Віцебскай вобласці. Яе жыццё – гэта шлях упартасці і імкнення да ведаў. Пераехаўшы ў Мінск у 1933 годзе, яна скончыла Вышэйшую камуністычную сельскагаспадарчую школу і Мінскі юрыдычны інстытут, атрымала адукацыю, якая, здавалася б, прадказвала мірнае жыццё. Але вайна ўнесла свае карэктывы, і Марыя Осіпава стала на абарону Радзімы.

«Гераізм Осіпавай выяўлены ўсім яе жыццём з першага дня нямецкай акупацыі. Яна неаднаразова ставіла на карту сваё жыццё для выратавання асоб, якія пераследаваліся фашысцкімі ўладамі, якія жы-

вуць і працуюць на карысць Радзімы і па сённяшні дзень» – з успамінаў Златкінай Ф. Я. у лісце першаму сакратару ЦК КПБ тав. Мазураву К. Т.

УСЕ ІШЛІ ЗА «ЧОРНАЙ»

З пачаткам акупацыі Мінска Осіпава і выкладчык Мінскага юрыдычнага інстытута А. А. Сакалова сфарміравалі ў інстытуцкім інтэрнаце падпольную групу. А сама Марыя цяпер была вядомая пад псеўданімам Ганна Чорная. Да верасня 1943 года першапачатковы склад з 14 чалавек вырас да 50 актыўных удзельнікаў. Група распаўсюджвала ўлёткі, зводкі Савінфармбюро, хавала яўрэрэў і падтрымлівала савецкіх ваеннапалонных. З самых першых дзён заснавання групыкі Марыя дапамагала ўсім, але ў адказ прасіла таго ж дзеля сваёй Радзімы:

«Ужо ў першыя дні акупацыі я пазнаёмілася з «Чорнай». Яна дапамагала мне, падваргаючы сваё жыццё небяспецы, атрымаць з гарадской управы новы пашпарт. Па яе заданні я ўладкавалася на працу перакладчыцай у чыгуначную бальніцу, адкуль я сістэматычна забяспечвала праз «Чорную» партызанскі атрад медыкаментамі, выкрадала чыстыя бланкі з круглай пячаткай, дзякуючы якім партызаны маглі свабодна рухацца па чыгунцы, па вуліцах і ваколіцах Мінска» – з успамінаў Златкінай Ф. Я. у лісце першаму сакратару ЦК КПБ тав. Мазураву К. Т.

У жніўні 1941 года група Ганны Чорнай наладзіла сувязь з партызанамі і пачала актыўна ўдзельнічаць у разведвальна-дыверсійных аперацыях. У канцы 1941 года група выйшла на сувязь з Мінскім падпольным гаркамам КП(б)Б. З гэтага моманту Осіпава стала сувязной паміж кіраўніцтвам мінскага падполля і партызанскімі атрадамі. Выконваць заданні сама яна ніколі не баялася, старалася не прыцягваць іншыя асобы да сур'ёзных місій.

«Праводзячы вялікую арганізатарскую і кіруючую працу, М.Б. не грэбавала і «нізавой» працай – яна сама часткова выконвала функцыі сувязной. Але пісаць цяпер пра яе працу як толькі пра працу сувязной, гэта ўсё роўна што ацэньваць працу буйнога партыйнага работніка як толькі, скажам, зборшчыка членскіх узносаў» – з успамінаў П. Крастовіч, дацэнта БПІ ў лісце першаму сакратару ЦК КПБ тав. Мазураву К. Т.

ТАЛЕНТ, ЗАГАРТАВАНЫ ВАЙНОЙ

Осіпава неаднаразова рызыкавала жыццём, ратуючы тых, хто пераследаваўся фашысцкімі ўладамі. З першых дзён акупацыі яна перапраўляла ваеннапалонных у лес, забяспечвала іх зброяй, якую асабіста перавозіла праз нямецкія пасты, і дастаўляла медыкаменты.

Новыя знаёмыя для Осіпавай заўсёды былі выдатнай нагодай, каб зрабіць крок наперад да перамогі, бо яна магла ўцягнуць у антыфашысцкую дзейнасць нават тых, хто быў далёкі ад вайны.

Так яна пазнаёмілася з І. Талсцікам, які пакідаў у вялікай колькасці зброю партызанскаму атраду. З ім яна супрацоўнічала яшчэ доўгі час, але запомнілася геніяльнай актрысай, якая ўмела ператварыцца ў патрэбны момант:

«Яшчэ цяпер стаіць перад маімі вачыма энергічная, маладая жанчына ў сялянскім кажуху і цёплай хустцы на галаве, якая няўмольна перапраўляла зброю ў лес праз шэраг нямецкіх пастоў. Зброя ляжала на дне падводы, прыкрытай саломай. Наверсе, у саломе, «Чорная» хавала кошыкі з яйкамі. Маруся ледзь не кідалася немцам у ногі, прасіла вярнуць адабраныя прадукты, крычала: «Дома – галодныя дзеці, хочучь есці!» З геніяльным прытворствам «плакала» і адчайвалася, што яе падверглі такім матэрыяльным стратам. Яна не губляла самавалодання і стрыманасці, не пераставала іграць ролю нявіннай, сялянкі, якая гандлюе салам і яйкамі, адводзячы такім чынам падзэрэнне ад фактычнага прадмета яе гібельных для фашыстаў дзеянняў» – з успамінаў Златкінай Ф. Я. у лісце першаму сакратару ЦК КПБ тав. Мазураву К. Т.

ЛІКВІДАЦЫЯ КУБЭ

Кульмінацыяй падпольнай дзейнасці Марыі Осіпавай стаў яе ўдзел у аперацыі «Адплата», мэтай якой была ліквідацыя генеральнага камісара Беларусі Вільгельма Кубэ.

Кубэ быў адказны за масавае знішчэнне мірных жыхароў, партызан і ваеннапалонных і лічыўся савецкім кіраўніцтвам асобай, якая падлягае ліквідацыі. Шматлікія замахі на яго аказаліся няўдалымі. Нават пранікненне падпольшчыка на прыём да Кубэ скончылася перастрэлкай і гібельлю дыверсанта. Але Осіпава, нягледзячы на правал астатніх, давяла справу да канца:

«Асабліва ярка захавалася ў маёй памяці роля Осіпавай у знаёмстве з Мазанік Аленай. Калі Осіпава мне паведаміла пра свой намер паўплываць на Мазанік, я спачатку вельмі спалохалася, асцерагаючыся за жыццё Марыі Барысаўны, бо гэта знаёмства не выклікала асаблівага даверу і я лічыла яго вельмі рызыкаўным. Але Осіпава верыла ў поспех сваёй справы, і ёй удалося ўгаварыць Мазанік выканаць прысуд беларускага народа: забіць ката Кубэ».

Наладзіўшы сувязь з Аленай Мазанік, пакаёўкай у яго доме, яна перадала ёй міну з хімічным узрывальнікам праз гітлераўскія пасты. Тая заклала яе пад матрац ложка гаўляйтара, і ў 2 гадзіны 20 хвілін 22 верасня 1943 г. В. Кубэ быў забіты.

Каб пазбегнуць арышту, Осіпава і Мазанік пакінулі Мінск і далучыліся да партызан, адкуль былі перапраўлены ў Маскву. За паспяховае выкананне аперацыі ім, а таксама Надзеі Траян было прысвоена званне Героя Савецкага Саюза.

ЖЫЦЦЁ ПАСЛЯ

Пасля вызвалення Беларусі Марыя Барысаўна актыўна ўдзельнічала ў аднаўленні народнай гаспадаркі і разбуранага Мінска. Аднак пасляваенны час быў цяжкім для ўсіх, у тым ліку і для родных Марыі.

ЦІКАВЫ ФАКТ:

Марыя Осіпава ішла на ўсё, каб скончыць вайну і нарэшце ўбачыць мірнае неба над галавой. Таму не балася адпраўляць сваю дачку на важныя заданні:

«Яна не толькі рызыкавала сваім уласным жыццём, але і не лічылася з жыццём сваёй дачкі. Маленькую, худзенькую, абарваную і галодную 12-гадовую дзяўчынку, якая па сваёй камплекцыі была падобная хутчэй да дзіцяці 7 гадоў, прымушала адпраўляцца ў дарогу на дзясяткі кіламетраў з зашытымі ў вопратку звесткамі. Дзяўчынка баялася, плакала, але маці была жорсткай і няўмольнай, калі гаворка ішла пра справы дзяржаўнай важнасці, пра Радзіму».

Пасля вайны Осіпава працавала ў апарате Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР, узначальвала аддзел па памілаванні, была членам Вярхоўнага Суда БССР і Камітэта абароны міру. З 1947 па 1963 год выбіралася дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР.

Важнай заслугай Осіпавай стала рэабілітацыя больш чым трохсот падпольшчыкаў, ілжыва абвінавачаных у супрацоўніцтве з акупантамі. Пасля выхаду на пенсію яна актыўна займалася патрыятычным выхаваннем моладзі, удзельнічала ў ветэранскім руху. У 1968 годзе ёй было прысвоена званне «Ганаровы грамадзянін горада Мінска».

Марыя Барысаўна Осіпава памерла 5 лютага 1999 года. У памяць пра яе подзвігі на доме, дзе яна жыла, усталявана мемарыяльная дошка. Гэта стала сімвалам увекавечвання яе гераічных подзвігаў, якія назаўжды застануцца ў гісторыі.

Таццяна САВІЦКАЯ па ўспамінах з фонду музея гісторыі БДУ

НЕСМЯРОТНЫ ПОДЗВІГ ВАРВАРЫ ВЫРВІЧ

Сакавік – самы лепшы час, каб успамінаць пра моцных і смелых жанчын у гісторыі нашай краіны. Многія з іх абаранялі Радзіму ў часы Вялікай Айчыннай вайны. І адной з такіх гераінь была студэнтка БДУ Варвара Вырвіч.

Дзяўчына нарадзілася ў Рэчыцы. Скончыўшы школу, яна паступіла ў Адэскі політэхнічны інстытут, але атрымаць дыплом не паспела – пачалася вайна.

Разам з сяброўкай Варвара папрасілася добраахвотніцай на фронт і стала медсястрой санітарнага эшалона. Яна ўдзельнічала ў баях і неаднаразова ратавала параненых салдат. Аднак пасля акупацыі тэрыторыі Беларусі звярнулася да ЦК Беларускай ССР з просьбай закінуць яе ў тыл ворага, каб дапамагчы партызанскаму руху. Дзяўчыну адправілі ў адмысловую школу, дзе яна навучалася стральбе з

аўтаматычнай зброі і асвоіла мінна-падрыўную справу.

Вясной 1943 года Варвара была закінутая на тэрыторыю Добрушкага і Веткаўскага раёнаў. Дзяўчына атрымала пазыўны «Каця». Яна стварыла дыверсійны атрад з камсамольцаў, які хаваўся ў добрушскіх лясах ля чыгункі Гомель – Бранск. Карэспандэнт часопіса «Змена» Леанід Корабаў у снежні 1943-га пісаў пра атрад: «Калі адзін партызан на сходзе сказаў: “Дыверсія – тое ж самае, што і ўдар шабляй. Яна імклівая, як казачая атака”, – вырашылі назваць малады атрад імем Будзённага».

Усе партызаны ў атрадзе ездзілі на адбітых у немцаў конях і дзейнічалі па звыклай тактыцы: выйшлі з лесу, здзейсніць дыверсію і схвацця ў гушчары. Найвышэйшым дасягненнем атрада С. М. Будзённага стала знішчэнне склада боепрыпасаў у Нова-Беліцы: 4 тысячы артылерыйскіх снарадаў,

3 тысячы супрацьтанкавых мін і 25 тысяч ручных гранат.

За галаву «бандыта Каці», як называлі Варвару Вырвіч, камэндант Добруша обер-лейтэнант Брокман абяцаў суму ў 3000 рэйхсмарак, 5 пудоў солі і зямельны надзел у 25 гектараў.

Калі Чырвоная армія вызваліла Гомельскую вобласць, 150 камсамольцаў з 15 арганізацый, створаных партызанкай, выйшлі з падполля і сталі аднаўляць разбураную ворагам краіну.

Пасля вайны Варвара скончыла БДУ і на працягу многіх гадоў працавала ва ўпраўленні прадпрыемства «Рэчыца-нафта», якое займалася здабычай газу і нафты. Калі выйшла на пенсію, стала загадчыцай піянерскага лагера імя Марата Казея. Памерла былая партызанка ў жніўні 1998 года.

За подзвігі, арганізацыю і выкананне сур'ёзных падпольных і партызанскіх аперацый Варвара Вырвіч узнагароджана ордэнамі Чырвонага Сцяга і Айчыннай вайны II ступені, а таксама медалём «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

Ганна КАЗАКОВА на аснове матэрыялаў музея гісторыі БДУ

Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт аб'яўляе конкурс

на замяшчэнне пасады прафесарска-выкладчыцкага складу

Найменне пасады	Кваліфікацыйны патрабаванні да пасады паводле АКДП і службовай інструкцыі
Загадчык	Вышэйшая адукацыя, наяўнасць навуковай ступені доктара ці кандыдата навук, навуковых прац ці вынаходстваў, патэнтаў, стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў, пасадах кіраўнікоў ці спецыялістаў, праца якіх адпавядае напрамку адукацыйнай кафедры, не менш за 7 гадоў.
Прафесар	Вышэйшая адукацыя, навуковая ступень доктара ці кандыдата навук, наяўнасць навуковых прац ці вынаходстваў, патэнтаў, стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў, пасадах кіраўнікоў ці спецыялістаў, праца якіх адпавядае напрамку адукацыйнай кафедры, не менш за 7 гадоў. ² Вышэйшая адукацыя, навуковая ступень доктара ці кандыдата навук, або навуковае званне прафесара, наяўнасць навуковых прац ці вынаходстваў, патэнтаў, стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў, пасадах кіраўнікоў ці спецыялістаў, праца якіх адпавядае напрамку адукацыйнай кафедры, не менш за 7 гадоў. ³ Вышэйшая адукацыя, навуковая ступень доктара ці кандыдата навук, ці навуковае званне прафесара, наяўнасць навуковых прац ці вынаходстваў, патэнтаў, стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў, пасадах кіраўнікоў ці спецыялістаў, праца якіх адпавядае напрамку адукацыйнай кафедры, не менш за 5 гадоў.
Дацэнт	Вышэйшая адукацыя, навуковая ступень доктара ці кандыдата навук, наяўнасць навуковых прац ці вынаходстваў, патэнтаў, стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў, пасадах кіраўнікоў ці спецыялістаў, праца якіх адпавядае напрамку адукацыйнай кафедры, не менш за 5 гадоў.
Выкладчык	Вышэйшая адукацыя і наяўнасць ступені магістра (вышэйшая адукацыя і наяўнасць навуковай кваліфікацыі «Даследчык», вышэйшая адукацыя і наяўнасць навуковай ступені) і стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў не менш за 1 год.
Старшы выкладчык	Вышэйшая адукацыя і наяўнасць ступені магістра (вышэйшая адукацыя і наяўнасць навуковай кваліфікацыі «Даследчык», вышэйшая адукацыя і наяўнасць навуковай ступені), стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў не менш за 3 гады або вышэйшая адукацыя і стаж працы на пасадах службоўцаў, якія адносяцца да катэгорыі «Кіраўнікі» ці «Спецыялісты», праца якіх адпавядае напрамку адукацыйнай кафедры, не менш за 5 гадоў. ⁴ Вышэйшая адукацыя, стаж працы на пасадах педагагічных, навуковых работнікаў, пасадах кіраўнікоў ці спецыялістаў, праца якіх адпавядае напрамку адукацыйнай кафедры, не менш за 3 гады.

Факультэт філасофіі і сацыяльных навук аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасады:	
Найменне пасады і кафедры	Тэрмін абрання на пасаду ¹
Прафесар кафедры сацыялогіі	3 гады
Дацэнт кафедры сацыялогіі	4 гады
Дацэнт кафедры сацыялогіі	1 год
Дацэнт кафедры сацыяльнай камунікацыі	1 год
Дацэнт кафедры сацыяльнай работы і рэабіліталогіі	1 год
Дацэнт кафедры сацыяльнай работы і рэабіліталогіі	2 гады
Дацэнт кафедры філасофіі і метадалогіі навукі	2 гады
Дацэнт кафедры філасофіі і метадалогіі навукі	1 год

Месца (адрас) і тэрмін прыёму заявы для ўдзелу ў конкурсе: г. Мінск, вул. Кальварыйская, 9, каб. 528; да 15 красавіка.
Месца (адрас) і дата правядзення конкурсу: г. Мінск, вул. Кальварыйская, 9, каб. 528; да 15 мая.

Факультэт географіі і геаінфарматыкі аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасады:	
Найменне пасады і кафедры	Тэрмін абрання на пасаду ¹
Загадчык кафедры географічнай экалогіі	4 гады
Загадчык кафедры рэгіянальнай геалогіі	1 год
Прафесар кафедры географічнай экалогіі	2 гады
Прафесар кафедры рэгіянальнай геалогіі	1 год
Прафесар кафедры эканамічнай і сацыяльнай географіі	3 гады

Месца (адрас) і тэрмін прыёму заявы для ўдзелу ў конкурсе: г. Мінск, вул. Ленінградская, 16, каб. 314; да 15 красавіка.
Месца (адрас) і дата правядзення конкурсу: г. Мінск, вул. Ленінградская, 16, каб. 213; да 15 мая.

Кафедра педагогікі і праблем развіцця адукацыі аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасады:	
Найменне пасады і кафедры	Тэрмін абрання на пасаду ¹
Дацэнт кафедры педагогікі і праблем развіцця адукацыі	5 гадоў

Месца (адрас) і тэрмін прыёму заявы для ўдзелу ў конкурсе: г. Мінск, вул. Кальварыйская, 9, каб. 234; да 15 красавіка.
Месца (адрас) і дата правядзення конкурсу: г. Мінск, вул. Кальварыйская, 9, каб. 234; да 15 мая.

Інстытут бізнесу БДУ аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасады:	
Найменне пасады і кафедры	Тэрмін абрання на пасаду ¹
Загадчык кафедры фінансаў і менеджменту	5 гадоў
Дацэнт кафедры фінансаў і менеджменту	5 гадоў
Дацэнт кафедры маркетынгу	1 год
Дацэнт кафедры лагістыкі	1 год
Дацэнт кафедры інавацыйнага кіравання	1 год

Месца (адрас) прыёму заявы для ўдзелу ў конкурсе: 220004, г. Мінск, вул. Шпалерная, 7, каб. 203; да 15 красавіка.
Месца (адрас) і дата правядзення конкурсу: 220004, г. Мінск, вул. Шпалерная, 7, каб. 213; да 15 мая.

Факультэт радыёфізікі і камп'ютарных тэхналогій аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасады:	
Найменне пасады і кафедры	Тэрмін абрання на пасаду ¹
Загадчык кафедры квантавай радыёфізікі і оптаэлектронікі	5 гадоў
Прафесар кафедры квантавай радыёфізікі і оптаэлектронікі	5 гадоў
Прафесар кафедры квантавай радыёфізікі і оптаэлектронікі	1 год
Старшы выкладчык кафедры інтэлектуальных сістэм	бестэрмінова

Месца (адрас) і тэрмін прыёму заявы для ўдзелу ў конкурсе: г. Мінск, вул. Курчатава, 5, каб. 601; да 15 красавіка.
Месца (адрас) і дата правядзення конкурсу: г. Мінск, вул. Курчатава, 5, каб. 605; да 15 мая.

¹ (дацэнт, прафесар, намеснік загадчыка агульнаўніверсітэцкай кафедры, загадчыка кафедры)

Філалагічны факультэт аб'яўляе конкурс на замяшчэнне вакантных пасады:	
Найменне пасады і кафедры	Тэрмін абрання на пасаду ¹
Загадчык кафедры германскага мовазнаўства	5 гадоў
Загадчык кафедры рускай літаратуры	3 гады
Загадчык кафедры беларускага мовазнаўства	5 гадоў
Прафесар кафедры беларускага мовазнаўства	5 гадоў
Прафесар кафедры тэарэтычнага і беларускага літаратуразнаўства	5 гадоў
Дацэнт кафедры рускай літаратуры	3 гады
Дацэнт кафедры тэарэтычнага і славянскага мовазнаўства	2 гады
Дацэнт кафедры кітайскай філагіі	1 год
Дацэнт кафедры тэарэтычнага і беларускага літаратуразнаўства (3 стаўкі)	1 год
Дацэнт кафедры рускай літаратуры	1 год
Дацэнт кафедры раманскага мовазнаўства	3 гады
Дацэнт кафедры германскага мовазнаўства	5 гадоў
Дацэнт кафедры германскага мовазнаўства	1 год
Дацэнт кафедры замежнай літаратуры	5 гадоў
Дацэнт кафедры замежнай літаратуры	1 год
Дацэнт кафедры рускай мовы (2 стаўкі)	5 гадоў
Дацэнт кафедры тэарэтычнага і беларускага літаратуразнаўства	3 гады
Дацэнт кафедры замежнай літаратуры	3 гады
Дацэнт кафедры тэарэтычнага і славянскага мовазнаўства	3 гады
Дацэнт кафедры беларускага мовазнаўства (2 стаўкі)	1 год
Дацэнт кафедры раманскага мовазнаўства	1 год
Дацэнт кафедры прыкладнай лінгвістыкі	1 год
Дацэнт кафедры германскага мовазнаўства	2 гады
Дацэнт кафедры рускай мовы	1 год
Дацэнт кафедры беларускага мовазнаўства	5 гадоў
Дацэнт кафедры рускай мовы	3 гады
Дацэнт кафедры рыторыкі і метадыкі выкладання мовы і літаратуры	3 гады
Старшы выкладчык кафедры тэорыі і метадыкі выкладання рускай мовы як замежнай	бестэрмінова
Старшы выкладчык кафедры кітайскай філагіі	бестэрмінова
Старшы выкладчык кафедры раманскага мовазнаўства (2 стаўкі)	бестэрмінова
Выкладчык кафедры рускай мовы	бестэрмінова
Выкладчык кафедры германскага мовазнаўства	бестэрмінова
Выкладчык кафедры кітайскай філагіі	бестэрмінова
Выкладчык-стажор кафедры германскага мовазнаўства	бестэрмінова

Месца (адрас) і тэрмін прыёму заявы для ўдзелу ў конкурсе: вул. К. Маркса, 31, кабінет 34; да 15 красавіка.
Месца (адрас) і дата правядзення конкурсу: вул. К. Маркса, 31, кабінет 62; да 15 мая.

Эканамічны факультэт аб'яўляе конкурс на замяшчэнне наступных пасады ПНС:	
Найменне пасады і кафедры	Тэрмін абрання на пасаду ¹
Прафесар кафедры фінансавага кантролю, аналізу і аўдыту	1 год

Месца (адрас) і тэрмін прыёму заявы для ўдзелу ў конкурсе: г. Мінск, вул. К. Маркса, д. 31, каб. 65; да 15 красавіка.
Месца (адрас) і дата правядзення конкурсу: г. Мінск, вул. К. Маркса, д. 31, каб. 65; да 15 мая.

У БДУ падвялі вынікі конкурсу на найлепшага кіраўніка і арганізатара навукова-даследчай работы студэнтаў і аспірантаў

Уладальнікам галоўнай прэміі «Найлепшы арганізатар НДР студэнтаў і аспірантаў» стала дацэнт кафедры міжнародных эканамічных адносін ФМА Анастасія Кісялевіч.

Найлепшай у намінацыі «Індывідуальнае кіраўніцтва НДР студэнтаў» прызнана загадчыца кафедры геадэзіі і космаэракартаграфіі ФГГ Антаніна Тапаз. Другой прэміяй узнагароджаны дацэнт кафедры генетыкі біялагічнага факультэта Кацярына Верамеенка і кафедры канстытуцыйнага права юрыдычнага факультэта Тацяна Маслоўская. Ганаровую трэцюю прэмію атрымалі дацэнт кафедры заалогіі біялагічнага факультэта Аксана Круглова, старшыя выкладчыкі кафедры сацыяльнай і арганізацыйнай псіхалогіі ФФСН Кацярына Цюхай і кафедры мытнай справы і міжнароднай лагістыкі ФМА Наталля Капусціна.

У намінацыі «Папулярныя кадры вышэйшай кваліфікацыі» атрымала перамогу загадчыца кафедры міжнародных адносін ФМА Юліяна Малевіч. Другой прэмія ганараваны загадчык кафедры сацыялогіі ФФСН Аляксандр Данілаў і прафесар кафедры экалагічнага і аграрнага права юрыдычнага факультэта Сяргей Балашэнка. Уладальнікамі трэцяй прэміі

сталі загадчыца кафедры гаспадарчага права юрыдычнага факультэта Наталля Бандарэнка, прафесары кафедры мікрабіялогіі біялагічнага факультэта Марына Ціток і кафедры агульнага землезнаўства і гідраметэаралогіі ФГГ Пётр Лопух.

Першую прэмію ў намінацыі «Асабісты ўнёсак у арганізацыю НДР студэнтаў і аспірантаў у падраздзяленні БДУ» атрымала дацэнт кафедры тэарэтычнага і славянскага мовазнаўства філалагічнага факультэта Ганна Навумава. Другой прэміяй узнагароджаны дацэнт кафедры літаратурна-мастацкай крытыкі факультэта журналістыкі Наталля Кузьміч, кафедры гісторыі Беларусі новага і найноўшага часу гістарычнага факультэта Алена Паддубская. Трэцяй прэмія ганаравана старшы выкладчык кафедры шматпрацэсарных сістэм і сетак ФПМІ Анастасія Гусейнава.

У намінацыі «Папулярныя кадры навукі сярод студэнтскай моладзі і школьнікаў» найлепшым названы дацэнт кафедры тэорыі і гісторыі дзяржавы і права юрыдычнага факультэта Дзмітрый Шчэрбик. Другую прэмію атрымалі дацэнт кафедры фундаментальнай матэматыкі і інтэлектуальных сістэм ФПМІ

Барыс Камракоў і кафедры раманскага мовазнаўства філалагічнага факультэта Вольга Лапунова. Трэцяй прэміяй узнагароджана дацэнт кафедры сацыялогіі ФФСН Анжэла Саковіч.

Пераможцам у намінацыі «Арганізацыя і кіраўніцтва моладзевым навуковым аб'яднаннем» абвешчаны старшы выкладчык кафедры фінансавага кантролю, аналізу і аўдыту эканамічнага факультэта Віктар Кунцэвіч. Другой прэмія ганараваны прафесар кафедры агульнага землезнаўства і гідраметэаралогіі ФГГ Дзмітрый Іваноў і дацэнт кафедры сацыялогіі ФФСН Ларыса Філінская. Трэцюю прэмію атрымала старшы выкладчык кафедры лічбавай эканомікі эканамічнага факультэта Наталля Шандора.

Нагадаем, змаганне праходзіць штогод з мэтай удасканалення сістэмы бесперапыннай адукацыі і стымулявання працы прафесарска-выкладчыцкага складу, навуковых і іншых работнікаў ВУ, якія эфектыўна працуюць са студэнтамі і аспірантамі.

Арганізатарам конкурсу выступіла Галоўнае ўпраўленне навукі БДУ.

Паводле інфармацыі прэс-службы БДУ